

Privlaka, 1. ožujka 2019.

Poštovana Predsjednice!

Već nekoliko dana osjećam potrebu da Vam se obratim i pokušam Vam pojasniti svoje viđenje stanja u našoj domovini.

Znam da Vam se sigurno javlja puno ljudi i da većina misli da ima rješenje za probleme s kojima se Hrvatska nosi. Ne želim Vam nuditi rješenja tih problema jer ih nemam, ali Vam želim reći kako sam se osjećao prije točno četiri dana na nogometnoj utakmici između Privlake i Srijemskih Laza. Bila je to prva utakmica ove sezone. Izgledalo je kao da će proći kao i svaka do sada, ali dogodilo se nešto neobično. Gledao sam našeg trenera, a on je nervozno šetao s mobitelom u ruci. Ostalo je još malo do početka utakmice, ali broj naših igrača nije bio dovoljan. Draga Predsjednice, možda se pitate gdje su igrači. Nema ih! Oni su u Njemačkoj, Austriji, Irskoj. Otišli su prije prvenstva u potrazi za boljim životom. Moja je generacija još premlada za seniorske utakmice. Mi smo još rezerve i čekamo svoju priliku na klupi, ali danas moramo igrati i boriti se za svoj klub. Vi se sada pitate zašto ja Vama pišem o tamo nekom seoskom klubu. Pišem Vam jer je Hrvatska puna takvih sela i gradova koji se muče s istim problemom – ljudi odlaze iz Hrvatske. Molim Vas da na neki način nagovorite ljude da ne idu. Recite im da ćete svim silama pokušati riješiti današnje probleme. Njihov dom nije u drugim državama, nego ovdje, u Hrvatskoj.

Recite da ćete razgovarati sa svim političarima i znanstvenicima, ali neka to ne budu lažna obećanja. Recite im da u razgovor s njima krećete odmah. Počnite rješavati ovaj problem odmah jer će sutra biti kasno. Vjerujem u Vas!

S poštovanjem,

Leon Marijanović

Učenik: Leon Marijanović, drugi razred srednje škole

Mentorica: Gordana Medić, prof.